

16. Palotai HÍRMONDÓ

VÁROSI HETILAP

1991. május 8.

Köszöntjük az Édesanyákat!

AZ ELSŐ JELZÉSEK A PALOTAI HÍRMONDÓRÓL!

A Palotai Hírmondó mint városi lap természetesen vegyes érzelmet váltott ki az olvasókból.

Úgy érezzük, hogy ez így van rendjén.

Szeretnénk, ha az újságot a városiak írják és bírálják, ezért minden polgártól várjuk észrevételeit, esetleges megjegyzéseit.

A felhívásban alapvetően tüztük célul, hogy őszinte elfogultság nélküli lapot szeretnénk a város lakóihoz eljuttatni. Hangsúlyozom, hogy nem gyávaságból és a felelősség áthárításával próbálunk a polgárokkal szót érteni és kérni segítségüket.

Az igaz, hogy kerüljük a hangzatos, idegen szavak használatát, mi a magyar nyelvre esküszünk. A magyar nyelv szépségét, tisztaságát, közérthetőségét nem fogjuk idegen szavak használatával ékteleníteni.

Mindenkinek jogában áll minden cselekedetet bírálni, de a tisztesség azt kívánja, hogy a magyar nép átmeneti időszakában, nehéz helyzetében, csak alkotó cselekvéssel tud lépgetni a szabadsága, jóléte felé. Ébredni és cselekedni kell.

Az újság az elkövetkezendő időszakban az „Olvasó kérdez, az Illetékes válaszol” című rovatán keresztül szeretné tudatni az embereket érintő kérdésekre az illetékestől kapott válaszokat.

Reméljük, hogy mindannyiunkat érdeklő, és érintő kérdésekre sikerül pontos, hiteles választ kapjunk.

Sokak segítő szándékkal mellénk álltak és féltenek bennünket, hogy az újság a mai világban nem lehet sikeres vállalkozás városunkban, de reméljük az élet mást igazol.

Tisztában vagyunk felelősségünkkel, a bukás veszélye természetesen bekövetkezhet. Mi tisztán állhatunk az emberek elé, mert őszintén akartuk a változást és a félelemmel teli időszakban sem remegett a kezünk és a lábunk. Nem kellett rendszert váltani, mi lélekben is és cselekedeteinkkel is hittük és hiszünk a szabad független tiszta Magyarországon.

Rendületlenül hiszünk országunk, városunk az emberek mielőbbi jobbátlétében.

Tiszta szándékkal, őszinte akaráttal ajánljuk a Palotai Hírmondót a Kedves Olvasó figyelmébe.

B. J.

AZ OLVASÓ KÉRDEZ AZ ILLETÉKES VÁLASZOL

1. Az egyház mennyire érzi a rendszerváltozást Várpalotán, egy volt szocialista városban

2. A Városi Televízió üzemeltetését, fenntartását melyik szerv üzemelteti és mennyibe kerül,

3. Milyen Várpalota Közbiztonsági helyzete? Ha rossz várható-e javulás,

4. A megválasztott képviselők tevékenységéről semmit sem hallunk, a magánügyeiken kívül foglalkoznak-e a város, a városi polgárok egyre nehezebb életével;

5. A képviselő úr munkájáról, tevékenységéről szeretnénk hallani

6. Miért nincsenek Várpalotán munkahelyteremtő vállalkozások,

7. Az OTP mint pénzügyintézmény mennyire vállalja és tudja vállalni a felmerülő vállalkozások pénzügyi támogatását,

8. A Művelődési Hivatal adott-e anyagi támogatást, és ha igen a jelen önkormányzat mennyire részese,

9. Mit támogat az önkormányzat, ha minden reménye a vállalkozásokban van,

10. Miért tesz különbséget a Polgármesteri Hivatal a különböző iskolatípusok között (állami, magán és az ún. egyházi iskola)

11. Kik támogatják a Palotai Hírmondó c. városi lapot, mert az általam olvasott és terjesztett hirdetésről úgy érzem, képtelenség az újságot nyereségesen terjeszteni.

12. A megjelenő különböző lapok zavarják-e jelenlétükkel a Palotai Hírmondó munkáját. A felvetett kérdéseket az illetékeseknek eljuttatjuk és az elkövetkezendő számainkban közöljük a válaszokat.

„Illetékes válaszol”

A 11. kérdés a Palotai Hírmondóhoz szól, így a választ már a kérdezőkkel közölni tudjuk. A Polgármesteri Hivatal az erkölcsei támogatáson kívül egyszeri 20.000 Ft-os támogatással segítette a lap indulásánál, de minden újság ebben részesült.

Teljesen vállalkozás szinten a hirdetésekben az esetleges támogatók adományaiból próbáljuk éltetni a városi lap fennmaradását. A kérdezőnek igaza van, nem nyereséges az újság mi erre nem is számítottunk. Azt viszont több számunkban jeleztük, hogy szükség van egy városi lapra, amint ezt az eddigi visszajelzések is igazolnak. Úgy érezzük, hogy a város polgárainak e szokatlan vállalkozás még nagyon új dolog, de mi hiszünk és akarjuk, hogy városunk e megjelenő lappal is színesebb tegye az itt élők életét. A 12. kérdésre a Palotai Hírmondó a következő választ adja: Mi nem láttunk ellentétet egyik lapban sem és reméljük, hogy még több ilyen irányú vállalkozás jön létre.

„szerkesztők”

GONDOLATOK A MUNKA ÜNNEPÉRŐL

Csodálatos időben indult a város apraja-nagyja a Cseri erdőbe május elsején, hogy a szabadban családi körben, barátok társaságában töltsék el – jó hangulatban, vidámságban ezt a szép ünnepet, a munka ünnepét. Fellobogozott házak, a zenés ébresztő mind-mind az ünnep hangulatát fokozták. Igen ez így van rendjén a munka ünnepén. Lehet, hogy sokakban a jelszavas, kötelező kirándulást jelentő május elseje. A munkát is lehet ünnepelni? A munka csak nemesítheti az embert. Növelheti az ember értékét, kenyeret, ruhát tesz mindennapjaink asztalára. Elérkeztünk oda, hogy boldogok lehetnek azok az emberek, akiknek munkájuk van. Ismeretlen fogalom volt számunkra: a munkanélküliség, munkanélküli hivatal és sok hasonló kifejezés. Nagy kincs a munka és egyre több embernek a torkában dobog a szíve, ha a holnapra gond, vagy arra, hogy még meddig dolgozhat. Most, mikor a természetadta zöldben elfeledkezünk egyes gondjainkról, így van jól, akkor ne legyünk ünneprontók. Igen ünnepeljük a munkát, lengjenek a lobogók, hirdessék a munkásember jelenét, élni akarását.

Bízom abban, hogy azok az emberek, akik a régi május elsején ezen a napon legalább kezét fogták a munkással azok azért elgondolkoznak azon, hogy nem az elmúlt két év vonta ki az embereket a munkából, nem az elmúlt két év juttatta ide a munkást vagy a munkanélkülit, hanem azok akik csak én és senki más jelszóval ültek a magyar munkás helyén, eszén és fején. Felejtük el és dolgozzunk? A múlt még nagyon kísért bennünket és mi tényleg azt szeretnénk, ha a munkát ünnepelnénk, felhőtlenül, csodálatos időben. A csodálatos napsütést évtizedekig elhomályosították a hamis jelszavak, az ál-jelmondatok. Most már kiderült nem volt igaz, de menetelt a nép, mert menni kellett, mert élni akart.

Ünnepeljük a munkát, és legyen minél több embernek munkája, a munkanélküli hivatalok csak emlékek legyenek. Ha akarjuk és bízom benne, hogy ha a magyar nép akarja, akkor ez a szép ünnep minden évben csak szebb és nagyon szép ünnep lehet.

Bellovits Jenő